

PROCEDURA POSTĘPOWANIA NAUCZYCIELA z DZIECKIEM W CZASIE NAPADU EPILEPSJI

CEL PROCEDURY

ZAPEWNIENIE ODPOWIEDNIEJ REALIZACJI I OPIEKI DLA DZIECKA Z EPILEPSJĄ W PRZEDSZKOLU

WYJAŚNIENIE

- 12 września br. wchodzi w życie ustawa z 12 kwietnia 2019 r. o opiece zdrowotnej nad uczniami (Dz. U. z 2019 r., poz. 1078), w której określono m.in. organizację opieki nad uczniami przewlekle chorymi lub niepełnosprawnymi w szkole oraz zapisano:
  - w art. 21 ust 3: *Podawanie leków lub wykonywanie innych czynności podczas pobytu ucznia w szkole przez pracowników szkoły może odbywać się wyłącznie za ich pisemną zgodą.*
  - w art. 22: *Dyrektor szkoły zapewnia pracownikom szkoły szkolenia lub inne formy zdobycia wiedzy na temat sposobu postępowania wobec uczniów przewlekle chorych lub niepełnosprawnych, odpowiednio do potrzeb zdrowotnych uczniów*

Zadania rodziców dziecka chorego na epilepsję

- Rodzice/prawni opiekunowie dziecka chorego na epilepsję (padaczkę) powinni dostarczyć przedszkola:
  1. Informacje od lekarza sprawującego opiekę nad dzieckiem o objawach i sposobie postępowania w przypadku wystąpienia napadu, w tym także informację, czy należy podać dziecku leki i w jaki sposób.
  2. Pisemne upoważnienie dla dyrektora placówki i nauczycieli pracujących z dzieckiem do podejmowania opisanych w procedurze działań wobec dziecka, w tym na podanie leku doodbytniczego.

Postępowanie i rodzaj udzielanej pomocy dziecku zależą od rodzaju napadu. Podstawową zasadą postępowania jest szybka reakcja – zapewnienie dziecku bezpieczeństwa, a jeśli to konieczne, także wezwanie pomocy oraz spokojne, opanowane zachowanie nauczyciela –

dzięki temu prawidłowo udzieli pomocy oraz zmniejszy ryzyko urazu psychicznego u dzieci, którzy są świadkami zdarzenia napadu.

1. Jeśli jest to napad z zaburzeniami świadomości, ale bez drgawek:

- Nauczyciel, widząc zbliżający się atak epilepsji, podtrzymuje dziecko, by nie upadł i układa go na plecach w bezpiecznym miejscu. Podkłada mu pod głowę coś miękkiego, rozpina guziki pod szyją, zdejmuje okulary itp.
- Nauczyciel prosi woźną lub inną osobę dorosłą o odsunięcie przedmiotów mogących zagrażać choremu, a następnie, by wszyscy, zachowując spokój, zgromadzili się w jednym miejscu grupy.
- Nauczyciel cały czas czuwa przy dziecku aż napad ustanie, bacznie go obserwując. Jeśli dziecko po odzyskaniu świadomości jest senny, zmęczony – wtedy umożliwia mu odpoczynek w dogodnym miejscu pod nadzorem osoby dorosłej
- Nauczyciel o zdarzeniu niezwłocznie informuje rodziców dziecka i sporządza notatkę w zeszycie ze zdarzenia ,którą rodzic podpisuje.

2. Jeśli jest to napad uogólniony toniczno-kloniczny z drgawkami:

- Nauczyciel umieszcza dziecko w bezpiecznym miejscu – daleko od ostrych, niebezpiecznych przedmiotów, aby nie doznał urazu. Jednocześnie prosi dzieci, by
- Nauczyciel układa dziecko na boku w pozycji bezpiecznej, aby zapewnić drożność dróg oddechowych, podkłada mu pod głowę coś miękkiego – zwinięte ubranie, w ostateczności własne uda lub stopy – rozluźnia ubranie w okolicy szyi, zdejmując okulary, opaskę z głowy, wyjmując spinki z włosów.
- Nauczyciel wzywa pielęgniarkę, jeśli jest w przedszkolu obecna.
- Nauczyciel czeka przy dziecku aż napad ustąpi, starając się zapamiętać jego czas trwania i przebieg – należy spojrzeć na początku napadu na zegarek.
- Nauczyciel podaje uczniowi przekazany przez rodziców preparat we wlewce doodbytniczej zgodnie z instrukcją poznaną na szkoleniu.
- Nauczyciel wzywa pogotowie, jeśli:
  - napad zdarzył się pierwszy raz lub trwa dłużej niż 5-7 minut, trwa dłużej niż zwykle bądź po ustaniu drgawek uczeń nie odzyskuje przytomności;
  - dziecko zraniło się podczas napadu, zachłystnął się płynem, jedzeniem lub wymiotami, zgłasza zaburzenia widzenia lub nasilony i postępujący ból głowy, który nie ustępuje po okresie odpoczynku po napadzie.

- Nauczyciel obserwuje dziecko po napadzie. Gdy jest on zmęczony i senny pozwala mu zasnąć, a gdy jest pobudzony – nadzoruje go i zabezpiecza przed możliwymi urazami do czasu odzyskania pełnej świadomości.

Nauczycielowi nie wolno:

- cucić dziecko,
- krępować jego ruchów, przytrzymywać na siłę rąk i nóg,
- otwierać ust i wkładać pomiędzy zęby drewnianego lub metalowego przedmiotu albo własnego palca, żeby nie doszło do przygryzienia języka – stwarza to poważne ryzyko utraty palca, wyłamania zębów i zakrztuszenia się ucznia,
- wkładać dziecku metalowych przedmiotów do ręki – może sobie zrobić krzywdę,
- budzić śpiącego dziecka po napadzie.

Po zajściu nauczyciel powinien porozmawiać z pozostałymi dziećmi o tym, co się wydarzyło i jak mogą pomóc koledze/koleżance. Rozmowa powinna dotyczyć szeroko pojętej tolerancji, aby zdarzenie w żaden sposób wypłynęło na koleżeńskie relacje z uczniem chorym na epilepsję